PLANUL DE RECONSTRUIRE A MOSCOVEI

de D. N. CACIULIN
Arhitect șef al orașului Moscova

Șoseaua Leningradului din Moscova, reconstruită anul trecut.

Cu ocazia aniversării a 800 de ani dela înființarea orașului Moscova (7 Septembrie 1147), marele Stalin a numit capitala Uniunii Sovietice „stegara noii epoci sovietice". In această caracterizare care are un sens profund, se exprimă cu o claritate excepțională ceeace deosebește Moscova de toate orașele din lumea întreagă și o apropie, în acelaș timp, de toate celelalte orașe din Uniunea Sovietică.

Moscova a păstrat elementele arhitecturale din epocile trecute. Ele intră organic în complexul Moscovei reconstruite, formând un contrast pitoresc cu elementele noui și minunate create în anii puterii sovietice. Acest contrast subliniază și mai puternic diferența dintre perioada socialistă a desvoltării orașului de toate perioadele precedente.

La Moscova se pot găsi destule clădiri și monumente vechi pentru a face o comparație interesantă între trecut și prezent și care totodată ilustrează progresul neobișnuit de rapid al transformării socialiste a orașului. Dar pe zi ce trece, reconstrucția care se efectuează cu un tempo rapid și cuprinde întreg orașul, înlătură elementele de comparație.

Pentru o reconstrucție fundamentală ca cea a orașului Moscova, 31 ani nu reprezintă mai nimic, mai ales dacă ținem seama că reconstrucția planificată a Capitalei sovietice n'a început decât din anul 1935, când a fost aprobat planul stalinist al reconstrucției Moscovei. Afară de aceasta, în anii marelui Războiu pentru Apărarea Patriei muncile de reconstrucție au fost reduse la minimum.

In prezent e greu să ne închipuim orașul Moscova fără metrou, fără canalul Moscova-Volga, fără cheiurile și fără minunatele poduri de o arhitectură perfectă ale râului Moscova. E greu să ne închipuim Moscova fără strada Gorki cu aspectul ei actual, fără șoselele Mojaisk, Kalujskaia, Mesceanskaia, etc. Cu totul altfel arată azi piața Manejnaia. Numeroase clădiri noui, moderne, numeroase squaruri, Parcul de Cultură și Odihnă și străzi asfaltate, sunt rezultatul realizării planului stalinist de reconstrucție a Moscovei.

In Moscova sovietică a fost lichidată contradicția proprie orașelor burgheze, dintre centrul orașului, — cu luxul său fals,— și periferiile de mizerie, cu cocioabe, maidane și praful ulițelor neîngrijite.

Periferiile Moscovei socialiste se construiesc și se amenajează și mai intensiv decât centrul. După numărul caselor construite, după amenajarea și numărul grădinilor, periferiile Moscovei chiar depășesc cartierele centrale din acest oraș.

In legătură cu terminarea apropiată a lucrărilor de bază prevăzute de primul plan general al reconstrucției Moscovei, Comitetul Central al Partidului Comunist (b) și Consiliul de Miniștri al U.R.S.S. au dat directive pentru alcătuirea unui nou plan de reconstrucție a Moscovei, socotit pe 10 ani. Această hotărîre înseamnă rezolvarea unor noui probleme mari de construcții. In plan, se dă atenție deosebită construcției de locuințe. Planul prevede deasemenea reconstrucția unor serii de bulevarde noui, crearea unor străzi cu piețe spațioase, clădiri pentru instituții și locuințe moderne. Toate aceste lucrări vor continua și vor desvolta ideea de bază a muncilor de reconstrucție aprobate în primul plan general. In prezent, ca și atunci, scopul urmărit în reconstrucția Capitalei Sovietice este crearea unor condiții cât mai bune pentru o viață socialistă.

Succesele realizate în reconstrucția Moscovei s'au concretizat în construcții de tip cu totul nou. Proectele clădirilor cu mai multe etaje și care au fost distinse cu premiul „Stalin", sunt o mărturie a forței creatoare și pline de curaj a constructorilor sovietici.

Aceste clădiri vor completa și vor forma noui ansambluri arhitecturale. Grupuri mari de case, cu 6, 8 și 10 etaje, sunt azi curente în Moscova și ele vor fi completate cu blocuri îndrăznețe prin concepția, stilul și înălțimea lor. Acestea se vor îngemăna armonic cu viitorul Palat al Sovietelor și vor sublinia aspectul pitoresc de un anumit stil propriu Moscovei — cu turnurile sale care domină orașul de pe numeroasele coline pe care sunt situate.

Un deosebit interes îl prezintă proectul clădirii cu 26 etaje al Universității de Stat din Moscova. Această clădire va fi construită pe colinele lui Lenin în partea sud-estică a Moscovei. Aceasta va fi o cetate a științei, cu numeroase laboratoare, amfiteatre, cămine pentru studenți și locuințe pentru profesori. Instalațiile cele mai moderne cu care vor fi înzestrate laboratoarele și Institutele, confortul din această cetate a științei, dovedește grija societății sovietice și a lui Stalin, pentru știința sovietică. Fiecare student va ocupa o cameră de 9 m.p., iar la fiecare două camere destinate studenților va exista un hol comun și o instalație de baie.

Cea mai înaltă clădire, cu 32 etaje, va fi Palatul Administrativ, care va fi construit în raionul Zariadie, pe malul râului Moscova și în apropiere de Piața Roșie a Kremlinului.

Un hotel cu 26 de etaje va fi construit pe cheiul Dorogomilo, lângă gara Kiev. In apropierea acestei clădiri se va construi o altă clădire cu 20 etaje pentru instituții și va fi tăiată o nouă stradă spre Palatul Sovietelor.

Pe piața Komsomolscaia se va construi un hotel cu 17 etaje.

Noulle clădiri cu mai multe etaje din Moscova sunt situate pe parcele special planificate și astfel aerul și lumina vor pătrunde cu dărnicie în apartamentele acestor clădiri.

In prezent construcțiile continuă într'un ritm rapid.

Măreața Capitală a Uniunii Sovietice va deveni și mai minunată.

Ea va însemna o nouă victorie a poporului sovietic.

Țăranii muncitori din Cenadul Mare, jud. Timiș și-au constituit Gospodăria agricolă colectivă „Ștefan Plavăț"

(Dela trimisul special al Agenției „Agerpress")

Ziua se anunța sărbătorească. Nourași sidefii lunecau în văzduhul năclăit de lumină. In acest potop de aur incandescent, grăbeau camioanele cu muncitori dela întreprinderile „Solidaritatea" din Timișoara, împodobite cu mari flamuri roșii, coloanele de cicliști timișoreni de la atelierele CFR, dornici să ajungă cu un ceas mai devreme la Cenadul Mare, la marea sărbătoare a țăranilor muncitori de acolo.

Voința acestor țărani muncitori de a-și înființa o gospodărie colectivă a impresionat țăranii muncitori din împrejurimi. Pe cei dela Sân-Nicolaul Mare, îmbrăcați în frumoase costume naționale, încolonați în ghirlănzi de căruțe ce aleargă spre Cenad, tot așa pe cei din Periam, din Tomnatic, Bekikerekul Mare, Beba Veche, grăbind cu fețe înseninate pe diferite drumuri ca să ajungă la timp. O mare nădejde crește în pieptul celor dela Sânpetru că au în mijlocul lor pe bădia Sabrici Milutin, care a văzut cu ochii viața înfloritoare a țărănimii din Uniunea Sovietică. Se strâng cei din Crestur, din Lovrin și Șandra. Din numeroase alte comune sosesc țărani muncitori, care au suferit exploatarea moșierimii și chiaburimii și vor să vadă cum se despart apele, cum frații lor de suferință își croesc alt drum de viață liberă și fericită.

Toți știu că în viața lor necăjită de până acum n'au avut parte de mari bucurii. Acum sunt veseli.

Și în Cenadul Mare ca în numeroase comune din jud. Timiș, populația e mixtă: români, sârbi, maghiari, germani. Oameni de înțeles, săritori la nevoie: e o înțelegere ca între oameni muncitori, pe care numai chiaburii încearcă să o strice. Sârb sau român, maghiar sau german, chiaburul e la fel de nesățios, sgârcit și dușmănos. Cum era să te aperi de el, când om nevoiaș de orice nație ai fi fost, ca să trăești, trebuia să-i slugărești, iar el te jupuia fără milă?

Fără să vrei îți vine întrebarea: cărui fapt se datorește evenimentul de azi din viața acestei comune? Cum de flacăra libertății arde azi cu mai multă putere în pieptul acestor oameni? Să fi fost exploatarea aici mai crâncenă decât în alte părți.

Nu poți să nu-ți arunci gândul spre străvechea Morissena, mai târziu Cenadul, cetate în care unii istorici susțin că ar fi fost ucis Atila. După aproape o mie de ani, Cenadul e una din primele cetăți cucerite de țăranii răsculați ai lui Gheorghe Doja. Țărani săraci, de toate naționalitățile, înfrățiți ca și cei de azi, din Cenad, vor fi luptat desigur în armatele răsculaților și poate unii vor fi împărtășit la Timișoara, tragica soartă a conducătorului acestei răscoale.

ȚĂRANII MUNCITORI AU ROBIT PE MOȘIILE PRINCIPESEI NACO MILEVA

Flacăra libertății, ținută încă sute de ani sub obrocul feudalismului ,a isbucnit cu toată puterea numai după 23 August 1944. Cu zeci de ani înainte, Cenadul și multe comune din împrejurimi erau administrate de vătafii principesei Naco Mileva, măritată cu un prinț italian și care locuia mai mult în străinătate.

Ca să scape de sângeroasa exploatare a moșierilor și a chiaburimii, în dorința unui trai mai bun, nu puțini erau țăranii săraci ce-și luau lumea în cap, plecând în alte părți după lucru.

A LUAT FIINȚA GOSPODARIA AGRICOLA COLECTIVA „ȘTEFAN PLAVAȚ"

Ghirlănzi verzi dealungul șoselei până în centru, steaguri, stegulețe, lozinci de îndemn la muncă arată atmosfera solemnă, înalta conștiință de clasă în care se va desfășura actul constituirii noii gospodării agricole colective și alegerea comitetului de conducere.

Rânduri, rânduri, țăranii ascultă în sala încăpătoare citirea dării de seamă pe care o face Jivici Borislav, președintele comitetului provizoriu de organizare a gospodăriei agricole colective. Sute de ochi îl urmăresc, bărbați și femei cunosc toate amănuntele luptei, pe care vorbitorul o înfățișează sobru, în cuvinte puține, pline de miez și adevăr. Aplauze se repetă puternic, când e vorba de Uniunea Sovietică și de Partidul Muncitoresc Român. Mai departe, când se vorbește de demascarea chiaburilor Ioan Socol, Popovici și Mioc, nu-i om să nu aplaude cu toată puterea. E doar lupta lor, truda lor răsplătită, e biruința lor.

Alt tunet de aplauze când se enunță că dela început gospodăria agricolă colectivă cuprinde 122 capi de familie, posedă o întindere de 660 de hectare de pământ. Gospodăria mai posedă 96 cai, 2 boi, 70 de căruțe 62 pluguri de arat, 53 pluguri prășitoare, 47 grape în colțuri, 15 grape cu lanțuri, 3 semănat grâu, 3 secerători de grâu, una secerătoare pentru trifoi și o mașină de curățat porumb.

Răsuflarea s'a oprit din nou atunci când vorbitorul a arătat că noua gospodărie agricolă colectivă va purta numele luptătorului bănățean „Ștefan Plavăț", care cu arma în mână, a murit luptând împotriva dușmanului de clasă. „Noi, prin munca noastră, îi vom continua lupta", a spus vorbitorul, în aplauzele ce sunau ca niște angajamente.

In fața delegatului Comitetului Central al P. M. R. a reprezentanților Comitetului Județean P. M. R., a președintelui Comitetului Provizoriu Județean a fost apoi ales comitetul de conducere al gospodăriei agricole colective, având ca Președinte pe Branco Jivanov, țăran sărac, Gheorghe Stanciu, Pavel Varga, Vlasici Darica, văduvă cu trei copii, Marenuț Bronislav, Pavel Isac, Galetin Jifcov, membri Mihai Munteanu, Petru Căpitan și Jivigi Borislav, cenzori.

Urmează semnăturile. Rând pe rând, țăranii săraci și mijlocașii de toate naționalitățile își împletesc ca într'un jurământ scrisul: Akimov Catița, Akimov Ivan, Albu Sava, Galetin Sava, Iambor Iosif, etc, etc. Femei bătrâne se pleacă și își potrivesc inițialele ceremonios pe cel mai de preț act din viața lor.

Un ostaș aduce salutul Armatei și vorbele lui sunt acoperite de tunete de aplauze.

Când bădia Miliutin Sabrici, din Sânpetru, povestește ce a văzut în Uniunea Sovietică, toți ascultă cu cea mai mare atenție. El vorbește în sârbă și fiecare înțelege — despre modul cum sunt organizate colhozurile în Uniune, despre conștiința de clasă a țăranilor sovietici.

Apoi a vorbit delegatul Comitetului Central al P.M.R., care a subliniat importanța transformării socialiste a agriculturii.

Membrii noucí gospodării colective și-au luat apoi angajamente de a depune toate eforturile pentru propășirea gospodăriei.

După amiază, în păduricea „La Islaz", dela marginea comunii, a avut loc o mare serbare.

Măreața serbare s'a încheiat cu un bogat program artistic executat de ansamblul de cântece și jocuri „Flacăra" din Timișoara.

Nu ne inspăimântați! Luptăm pentru libertate!

(Urmare din pagina I-a)

nând „legiunii americane". In timp ce stăteam în fața eșirii, 300 de fasciști au început un atac împotriva grupului nostru. Doi din tinerii noștri au fost răniți. Atacanții erau bărbați în vârstă de 35—40 ani, în majoritate beți. Printre ei, noi am recunoscut pe unul dintre patronii orașului Peakskill.

In această clipă au sosit trei șerifi. In afară de trei agenți ai Ministerului de Justiție care urmăreau în liniște cele întâmplate, acești trei șerifi erau unicii reprezentanți ai poliției. Intre acești trei șerifi și între fasciști s'a iscat o ceartă, totuși acțiunile șerifilor au fost îndreptate împotriva noastră, susținând pe fasciști. Noi am format trei linii de apărare, iar fetele au fost trimise la locul unde trebuia să aibe loc concertul. Ne-am așezat deacurmezișul drumului. Noi eram 42 de persoane și ne-am împărțit în 7 grupuri de câte 6 persoane, în frunte cu un conducător. Grupurile noastre erau constituite din albi, negri, tineri și bărbați maturi.

Cel de al doilea atac a fost efectuat de cca. 300 de fasciști. Ei au făcut uz de pietre, bastoane, cuțite și stâlpi, urlând tot timpul: „Nici unul nu va pleca viu de aici!".

Acesta a fost principala lor lozincă, la care au mai adăugat: „Ați venit aici, dar nu veți pleca de-aici", „Noi suntem adepții lui Hitler și trebue să desăvârșim opera lui", „Vrem să-l prindem pe Robeson", etc.

In timpul celui de-al doilea atac, patru oameni din grupul nostru au fost răniți, dar au rămas la locurile lor. Ne-am retras spre partea îngustă a străzii și am hotărît să ținem piept de acolo. Din locul unde urma să aibă loc concertul, ni s'a comunicat că 10 fasciști au săvârșit un atac asupra femeilor și copiilor. Am îndreptat un grup de 6 oameni spre locul unde s'a săvârșit atacul, spunându-le ca să roage pe șoferul autocamionului care a adus copiii, să conducă autocamionul pe drumul unde ne aflăm noi, pentru a ne folosi de el ca baricadă. Peste câteva minute a apărut autocamionul, pe care l-am așezat deacurmezișul drumului, postându-ne în fața lui, în trei rânduri și ținându-ne de mâini.

Peste o jumătatede oră am fost atacați de cei 500 de fasciști care au mai rămas, dar ei nu au reușit să distrugă rândurile noastre. Ei continuau cu amenințarea că nimeni dintre noi „nu va pleca viu din acest loc".

Trei fete negre ne-au comunicat că atacul asupra unui alt grup deal nostru a fost respins.

Trebue să subliniem că majoritatea amenințărilor și actelor de violență au fost îndreptate împotriva negrilor care se găseau în rândurile noastre. Era clar, că oricare negru care ar fi fost prins de fasciști ar fi fost linșat; totuși niciunul din negri nu a părăsit rândurile noastre. Negrii au dat dovadă de bărbăție și disciplină.

Din partea opusă, fasciștii au început să atace rândurile noastre cu pietre. Noi stăteam ținându-ne de mână și cântam: „Luptăm pentru libertatea noastră!"... Una din pietrele aruncate a lovit obrazul unui tovarăș. O parte din oameni a continuat să mențină rândurile, deși unii dintre ei erau răniți la cap, alții, neputând să reziste, au fost transportați în camioane.

Peste câteva minute am înțeles că majoritatea dintre noi va fi scoasă din rânduri și atunci fasciștii vor putea să atace femeile și copiii; am rămas numai 20 oameni, ceilalți erau răniți. Trei dintre noi am fost însărcinați să folosească întunericul nopții, pentru a se duce la guvernatorul Dune și să ceară ca autoritățile să potolească banda de fasciști. Am hotărît să ne îndreptăm cu autocamionul spre grupul de oameni care se găsea pe locul unde urma să aibă loc concertul. Insă camionul a fost îndepărtat. Atunci, noi, 20 de oameni, ne-am îndreptat spre locul unde trebuia să aibă loc concertul, fiind urmăriți de țipetele și răcnetele miilor de fasciști. In apropierea locului concertului ne-am oprit și ni s'au mai alăturat încă vreo 10 persoane.

Am respins atacul fasciștilor. Sună într'adevăr ciudat, dar totuși asa s'a întâmplat în realitate. Fasciștii erau vreo mie la număr, și nu erau prea curagioși în întunericul nopții.

După orele 9, am înconjurat locul unde trebuia să aibă loc concertul. Femeile și copiii se găseau în mijloc, iar bărbații și tinerii pe margini. Unul din ajutoarele șerifului a stins lumina, ajutând intenționat pe fasciști. Totuși, fasciștilor le era frică să ne atace în întuneree. In cursul următoarei jumătăți de oră, noi am făcut un cerc strâns și cântam cântecele: „Drapelul presărat cu stele", „Binecuvântează, Doamne, America", „Solidaritatea". Ca acompaniament, fasciștii au aprins un foc, pe care îl alimentau cu cărțile noastre și culegerile noastre de cântece.

Mai târziu, am aflat că poliția Statului, se găsea în curtea principală, încă dela ora 8, totuși la fața locului ea a sosit numai după orele 9.45.

Mai întâi au apărut trei reprezentanți ai Ministerului Justiției și au anunțat că pot transporta la spitale pe cei gravi răniți. Doi din tinerii noștri, care au fost răniți la cap, au plecat cu ei.

Pe la orele 10, s'a făcut o liniște perfectă. Sute de fasciști au dispărut ca prin farmec. Polițiștii Statului au început să facă ordine. Acum erau amabili și binevoitori și gata să dea orice ajutor. Oamenii noștri continuau să păstreze liniște, polițiștii, în grupuri, îi luau și îi duceau spre mașini. O jumătate de oră după miezul nopții piața a fost părăsită de ultima noastră mașină.

In încheiere, vreau să exprim mulțumiri celor 36 de persoane, care au apărat drumul, timp de două ore. Dacă ei nu ar fi dovedit atâta calm și disciplină, ar fi avut loc omoruri în massă pe cari lumea întreagă le-ar fi socotit ca o rușine pentru Statele Unite.

Cele petrecute au avut caracterul unui atac organizat al fasciștilor, al cărui scop era omorul în massă și în primul rând al negrilor. Acestea s'au petrecut cu consimțământul tacit și chiar cu colaborarea tuturor organelor polițienești ale Statului și districtului West-Chester, iar anterior, această campanie a fost instigată fățiș de către presa districtului.

S'AU INTORS COPIII DELA MUNTE ȘI DELA MARE

Eri s'a înapoiat în Capitală ultima serie de copii ai salariaților din întreprinderi și instituții trimiși de Confederația Generală a Muncii la munte și la mare.

Copiii și-au petrecut 21 de zile în colonii, fiind supravegheați de medici, de educatoare, de activiste ale UFDR-ului, de surori de ocrotire și ale Crucii Roșii.

Pe peronul Gării de Nord, copiii au fost întâmpinați de reprezentanți ai C. G. M.-ului, de activiste ale UFDRului, de surori de ocrotire și infirmiere ale Crucii Roșii, precum și de delegații întreprinderilor și instituțiilor care au trimis copiii salariaților lor în colonii. (Agerpres).

FOLOSIREA EXPERIENȚEI SOVIETICE ÎN TRANSFORMAREA SOCIALISTĂ A AGRICULTURII

Conferința d-lui Ichim Rusu

Eri după amiază la Casa de Cultură a Filialei ARLUS București, d. Ichim Rusu, președintele Uniunii Sindicatelor de salariați agricoli, membru în delegația de țărani muncitori care a vizitat URSS, a ținut o conferință despre: „Folosirea experienței sovietice în transformarea socialistă a agriculturii".

Conferențiarul a înfățișat situația agriculturii noastre, arătând că starea primitivă a mijloacelor de producție cât și metodele înapoiate de muncă folosite în trecut au avut ca rezultat scăderea continuă a producției în acest sector. Ca urmare, populația satelor se găsea într'o stare de înapoiere economică și culturală.

D-sa a subliniat, în continuare, că datorită eliberării țării noastre de către glorioasele Armate Sovietice și în urma ajutorului sincer, desinteresat și permanent pe care ni-l dă Uniunea Sovietică, au fost posibile transformările economice și sociale petrecute în țara noastră.

D. Ichim Rusu a prezentat apoi câteva aspecte din timpul vizitei delegației de țărani muncitori în Uniunea Sovietică, stăruind asupra nivelului înalt, științific și tehnic, al agriculturii sovietice, cea mai înaintată din lume.

Conferențiarul a dat apoi câteva exemple de felul cum muncesc țăranii colhoznici, arătând că datorită creșterii necontenite a producției agricole se îmbunătățesc mereu și condițiile de viață.

Incheind, d. Ichim Rusu a arătat că toate minunatele realizări ale colhoznicilor trebuie să fie o pildă vie pentru țărănimea muncitoare din țara noastră, care să poată trece, sub conducerea Partidului Muncitoresc Român, la transformarea socialistă a agriculturii în țara noastră. (Agerpres).

O PERFORMANȚĂ AVIATICĂ

PILOTUL TUDOSE STELIAN DELA TARS A REALIZAT 1.000.000 KM. DE SBOR!

Sărbătorirea dela aeroportul Băneasa

Eri dimineață a avut loc la aeroportul Băneasa sărbătorirea pilotului de linie inspector Tudose Stelian, din serviciul Societății de Transporturi Aeriene Româno-Sovietică (T. A. R. S.).

Tudose Stelian este unul din cei mai înzestrați piloți de linie din R. P. R. și a parcurs 1.000.000 km. pe traseele aeriene interne și externe, fără să fi suferit un singur accident în decursul acestei considerabile acoperiri de spațiu aerian.

CARIERA UNUI „AS"

Deși relativ tânăr, acest „as" al aviației noastre civile are o activitate profesională extrem de bogată.

In 1925 intră în Școala militară de pilotaj din Tecuci — după ce renunță la meseria de contabil — iar în anul următor obține brevetul de pilot aviator adjutant. Căpătând și brevetul de pilot de vânătoare e numit — rând pe rând — instructor de sbor, apoi instructor de sbor de noapte și de sbor fără vizibilitate, etc. Mai târziu a fost angajat ca pilot de linie, efectuând sboruri de zi și de noapte, în curse speciale și regulate.

SARBATORIREA DELA BANEASA

Pentru rara performanță de sbor — rară nu numai la noi, ci și în țări cu o aviație civilă mult mai veche și mai desvoltată — conducerea societății T.A.R.S. și tovarășii săi de muncă de toate categoriile au hotărît să-l sărbătorească pe Tudose Stelian.

Insigna de aur a societății „Tars" a fost prinsă pe pieptul pilotului Tudose Stelian.

In acest scop, eri dimineață se aflau adunați pe pista de aterizare de pe aeroportul Băneasa, d-nii: Ing. Grigoriev, directorul general al soc. TARS, Crăescu, subdirector general, Nica Pintilie, directorul aviației civile, Pavlovschi, directorul exploatării TARS și al aerobazei Băneasa, Simion, comandantul aeroportului. Deasemenea întregul personal al societății, aflat la Băneasa — piloți, mecanici, radiotelagrafiști, muncitorii dela întreținere și din ateliere, etc.

La ora 10 avionul pilotat de Tudose Stelian, venind din cursa Iași, a aterisat și întreaga asistentă a făcut sărbătoritului o caldă manifestație de simpatie.

Apoi, într'o scurtă cuvântare, d. ing. Grigoriev a subliniat meritele pilotului de linie Tudose Stelian, după care i-a înmânat insigna de aur a societății TARS.

Au mai vorbit d-nii: Dimitriu, secretarul organizației P. M. R. a societății, Pavlovschi, în numele personalului navigant, Nica Pintilie, din partea direcției aviației civile și Sârbu Dumitru, președintele Comitetului Sindical.

A răspuns pilotul Tudose Stelian mulțumind și urând piloților tineri — printre cari a format numeroase serii — să-i urmeze pilda și, chiar să-l depășească.

C. ZIL.

SE APROPIE ANIVERSAREA A

CINCI ANI DELA ELIBERAREA BULGARIEI DE SUB JUGUL FASCIST

—Desvoltarea economică a Bulgariei noui—

In cei cinci ani care au trecut dela eliberarea națională a Bulgariei, guvernul Frontului Patriei, având sprijinul deplin al poporului, a schimbat înfățișarea economică a țării.

Fascismul împinsese economia națională pe marginea prăpastiei. Trebuiau luate măsuri urgente în scopul redresării economiei naționale.

Una din primele măsuri a fost organizarea controlului muncitorilor asupra producției, pentru a se asigura o producție normală și a împiedica sabotajul capitaliștilor. Clasa muncitoare s'a arătat demnă de această sarcină.

Specula și bursa neagră s'au răspândit în timpul războiului. Frontul Patriei a luat măsuri legislative și administrative pentru a curma și nimici bursa neagră și specula.

Lupta împotriva inflației și scumpetei a fost dusă la bun sfârșit. Pe când în anul 1938 au fost puse în circulație 2 miliarde 800.000.000 leva în bancnote, în toamna anului 1944 circulația bancnotelor împreună cu bonurile de tezaur a ajuns la 45 miliarde 830.000.000. leva, deci în 6 ani circulația s'a mărit de 16 ori.

Guvernul Frontului Patriei a reținut tempoul circulației de bancnote prin lansarea Imprumutului Libertății de 23 miliarde leva. Acest împrumut a fost realizat în timp relativ scurt, datorită participării active a celor ce muncesc.

O influență hotărîtoare pentru consolidarea finanțelor a avut reforma financiară din luna Martie 1947, prin care au fost schimbate vechile bancnote și bonuri de tezaur, punând în circulație numai o cantitate mărginită de bancnote noi. Reforma financiară s'a soldat cu un succes deplin; circulația de bancnote a scăzut aproape la jumătate și speculanții au primit o lovitură grea.

In luna Martie 1947 împreună cu reforma financiară s'a trecut și la impunerea averilor. Această impunere a avut ca scop stabilizarea monetară și strângerea de noi resurse pentru reconstrucție. In perioada 9 Septembrie 1944 până la sfârșitul anului 1946 au fost executate lucrări în valoare de 21.600.000.000 leva.

REFORMA AGRARĂ

Frontul Patriei, în platforma sa din 17 Septembrie 1944, a prevăzut reforma agrară — exproprierea moșierilor și împământenirea țăranilor săraci.

Legea aceasta a intrat în vigoare la 9 Aprilie 1946. Au intrat în Fondul agrar de Stat 243.800 hectare de pământ, dintre cari 134.689 hectare au fost împărțite la 128.825 de familii, 74.370 la Gospodării de Stat și 6400 hectare la Gospodăriile cooperative de muncă agricolă.

Dar împroprietărirea nu putea scăpa țăranii muncitori, pentru totdeauna, de sărăcie și mizerie. Pe lotul lui de pământ, țăranul izolat nu poate lua pământului toate roadele pe care i le poate da, atunci când se întrebuințează o tehnică agricolă avansată. Numai producția bazată pe mașini poate asigura țăranului o viață îmbelșugată. Dar utilizarea mașinilor și a procedeelor științifice de agricultură presupune munca în colectiv a țăranilor muncitori. Regimul Frontului Patriei a creiat de aceea Gospodării Cooperative de Muncă Agricolă. (G.C.M.A.).

Datorită sprijinului material considerabil pe care l-au primit G.C.M.A., numărul lor a început să crească rapid. Iată câteva cifre:

La 9. IX. 1944 erau 28 gospodării cu 1677 membri, având 40.319 decare pământ; la 31. XII. 1944 erau 110 gospodării cu 7238 membri, având 265.800 decare pământ; la 31. XII. 1945 erau 382 gospodării cu 34.362 membri, având 1.465.692 decare pământ; la 31.XII.1947 erau 480 gospodării cu 41.026 membri având 1 milion 726.498 decare pământ; la 31 XII. 1947 erau 549 gospodării cu 44.159 membri având 1.800.353 decare pământ; la 31. XII. 1948 erau 1100 gospodării cu 78.934 membri având 2.923.815 decare pământ; la 1. VIII. 1949 erau 1594 gospodării cu 146.583 membri având 5.384.683 decare pământ.

Succesul Gospodăriilor Cooperative de Muncă agricolă nu consta numai în mărirea numărului lor. Ele au ieșit victorioase în întrecerile cu formele vechi ale gospodăririi agricole. Multe GCMA cu toată seceta, cu toate greutățile de organizare, cu toată lipsa de mașini, au realizat un randament de 10-13 la sută mai mult decât mai înainte. In multe GCMA în anul 1948 s'au realizat randamente neprevăzute. Astfel în satul Marița au fost recoltate pe decar 374 kg. grâu. Asemenea rezultate avem și pentru celelalte produse ale solului. Aceste randamente mari au arătat justețea politicei Frontului Patriei cu privire la GCMA și au mai arătat că solul bulgăresc este în stare să dea o recoltă de două și trei ori mai mare, dacă se vor aplica știința agricolă și mecanizarea.

GCMA au dat rezultate bune și în ceeace privește plantele industriale, precum și creșterea animalelor domestice.

Ele au creiat un sistem de organizare a muncii mult mai bun decât gospodăriile particulare. Ele îndeplinesc regulat planul de însămânțare și recoltare. Deosebită este deasemenea grija pentru ridicarea nivelului de trai al membrilor GCMA. Numai în 1948 au fost organizate 45 creșe, 40 grădinițe de copii, 70 bucătării comune, etc., etc.

Cu toate că la crearea GCMA s'au strecurat ici-colo neregularități, care însă au fost repede înlăturate, putem afirma azi că această formă a organizării producției agricole s'a dovedit singura în stare să îmbunătățească starea țării. Frontul Patriei se poate mândri cu realizările și succesele GCMA și va face de tot sprijinul său pentru ca la sfârșitul Planului cincinal, Gospodăriile Cooperative de Muncă Agricolă să devină forma predominantă în gospodăria țărănească.

STAȚIUNILE DE TRACTOARE ȘI MAȘINI

O altă inițiativă importantă a regimului democrației populare, prin care s'a venit în ajutorul economiei sătești, este crearea Stațiunilor de Tractoare și Mașini. Organizarea lor a început în anul 1945 cu 5 stațiuni; în 1946 au fost 21, în 1947 — 31, în 1948, 71, iar azi sunt 86 de stațiuni.

In Februarie 1948 a fost votată legea pentru achiziționarea inventarului agricol mare. In baza acestei legi au fost achiziționate 3350 de tractoare, 3700 de mașini de treerat, 1660 pluguri pentru tractoare și alt inventar. Cea mai mare parte din materialul achiziționat a fost predat Stațiunilor de mașini și tractoare.

La sfârșitul anului 1948 Stațiunile de mașini și tractoare au posedat 81 la sută din inventarul agricol mare al țării.

REFORMA FISCALA

Guvernul Frontului Patriei a reorganizat din temelie sistemul fiscal. La începutul anului 1947 a intrat în vigoare Legea pentru Impozitul asupra venitului global, care prevede o impunere progresivă. Numai Guvernarea F. P., sub conducerea Partidului Comunist Bulgar, a fost în stare să realizeze această inițiativă, despre care se vorbea la noi de 50 de ani. Guvernanții burgheziei au înșelat la fiecare alegere pe cei ce muncesc, promițând introducerea reformei fiscale. Această lege a introdus o impunere justă în conformitate cu venitul. Conform datelor statistice, peste 50 la sută din agricultori sunt scutiți de acest impozit. Prin această lege au căpătat ușurări și membrii care intră în Gospodăriile Cooperative de muncă agricolă, precum și meseriașii care sunt membrii cooperativelor de producție ale meseriașilor.

Sistemul fiscal a fost complect schimbat, prin introducerea la 1 Aprilie 1948 a impozitului asupra deverului. Prin acest impozit, s'a simplificat și unificat impunerea.

Aceste două legi au înlocuit 25 de legi fiscale vechi.

Inițiativele mai sus arătate ale guvernării Frontului Patriei au avut ca scop nu lichidarea sistemului capitalist, ci în primul rând redresarea economiei naționale dezorganizate în urma războiului și jefuirii capitalului hrăpăreț. In această perioadă trebue inclusă și executarea primului plan economic bienal.

NAȚIONALIZAREA INDUSTRIEI

Cu drept cuvânt se poate spune că naționalizarea decretată la 23 Decembrie 1947 a fost o adevărată revoluție economică. Prin ea, poporul bulgar a devenit stăpân și proprietar pe 5552 de întreprinderi industriale, miniere, bancare, etc.

Inaintea naționalizării, sectorul de stat n'a îmbrățișat decât 6 la sută din puterea de producție a industriei, sectorul cooperativ 10 la sută, sectorul comunal 0,4 la sută, iar sectorul privat 83,6 la sută. Astăzi factorul hotărîtor în sectorul industrial, minier și bancar este Statul.

Statul popular nu numai că a naționalizat industria bulgară, minele și băncile, dar în răstimpul de doi ani economia de stat a dovedit că este în stare să dea rezultate mult mai bune decât la exploatarea particulară.

Producția din anul 1948 a întreprinderilor naționalizate a depășit cu 40 la sută producția anului 1947.

Industria naționalizată a făcut însemnați pași înainte pe calea ridicării productivității muncii și a micșorării prețului de cost.

Comparând valoarea produsă într'o zi de un muncitor în anul 1947 cu valoarea produsă în anul 1948, constatăm următoarele:

In industria metalurgică productivitatea muncii a crescut cu 37,7%, în industria bumbacului cu 23,9 la sută, în industria lânei cu 68,3 la sută, în industria cânepei și inului, cu 17,9 la sută, la materialele de construcție cu 31,2 la sută, în industria pielăriei cu 145,5 la sută, în industria chimică cu 161 la sută, în industria alimentară cu 114,6 la sută, în industria hârtiei cu 21 la sută, în industria de cauciuc cu 36 la sută, etc.

Iată și câteva cifre cu privire la micșorarea prețului de cost din 1948 al produselor, față de prețul din 1947: la ciment 4,78 la sută, la cărămizi produse cu mașini cu 7,68 la sută, la geamuri cu 12,66 la sută, la opinci de cauciuc cu 23,88 la sută, la zahăr cu 25,64 la sută, la paste făinoase cu 10,42 la sută, etc.

Numărul muncitorilor a crescut cu 32 la sută. Statul a investit în primul an al reorganizării 4.200.000.000.000 leva.

Până la naționalizare, la un salariat din administrația întreprinderii au fost 7,5 muncitori din producție, iar după naționalizare raportul a fost de 1 : 9,6.

Regimul democratic F. P. depune toate sforțările pentru ridicarea puterii economice a Bulgariei. Producția a putut înregistra o creștere necontenită, mai ales după naționalizare. In 1945 în comparație cu 1944 producția a crescut cu 14,7 la sută, în 1946 cu 2,3 la sută, iar în 1947 cu 19,3 la sută.

Luându-se ca bază de 100 producția din 1939, nivelul producției a fost: la mijloacele de producție în 1944 — 59,4; în 1945, 88,5; în 1946, 115; în 1947, 133,1; și în 1948, 166.

Pentru produse de mare consum — alimente: 1944, 98,3; 1945, 95,7; 1946, 99,8; 1947, 96,3, și 1948, 165,7.

Alte produse de mare consum: 1944, 102,9; 1945, 118,5; 1946, 118,2; 1947, 146; și 1948, 165.2.

In domeniul electricității avem o creștere de 87% în comparație cu 1944. In producția cărbunilor cu 71%; la minereu cu 144%.

MODIFICĂRI ÎN MERSUL UNOR TRENURI

Cu începere de Marți, 6 Septembrie trenurile rapide automotoare M. 85, M. 86 și trenurile accelerate cu aburi nr. 803 802 dintre București Nord-Constanța-Mangalia se limitează la Constanța.

Prima plecare a trenului 803 din București Nord cu destinația Constanța a fost în ziua de Marți 6.9 a. .c, iar prima plecare a trenului accelerat 802 din Constanța va fi în ziua de Miercuri 7.9 crt.

Locurile din trenul autorapid M. 86 repartizate stațiilor Mangalia, Vasile Roaită și Eforie rămân și mai departe la dispoziția acestor stații pentru a fi vândute călătorilor care doresc ca dela Constanța să-și continue drumul la București cu trenul M. 86.

Trenurile accelerate M. 801, 804, precum și trenurile de persoane nr. 8001, 8002, 8003, 8004, 8005 și 8006 vor continua să circule până și dela Mangalia, în fiecare zi.

Pentru asigurarea legăturilor în Constanța dela și la trenurile autorapide M. 85 și M. 86 se modifică parțial și total, următoarele trenuri de persoane:

Trenul nr. 8001 tren de persoane pleacă din Constanța la ora 14,04 și sosește la Vasile Roaită la ora 14.43; tr. nr. 8155 tren automotor de persoane pleacă din Constanța la ora 16.26 și sosește la Mangalia la ora 17.55 tr. nr. 8158 tren automotor de persoane pleacă din Mangalia la ora 18.15 și sosește la Constanța la 19.38.

Tr. nr. 8193 tren automotor de persoane, pleacă din Eforie la ora 17.30 și sosește la Tekirghiol la ora 17.37.

Tr. nr. 8194 tren automotor de persoane pleacă din Tekirghiol la ora 16.33 și sosește la ora 17.40; tr. nr. 8198 tren automotor de persoane pleacă din Tekirghiol la ora 17.53 și sosește la Eforie la ora 18.00.

Tr. nr. 8197 tren automotor de persoane pleacă din Eforie la ora 19.30 și sosește la Tekirghiol la ora 19.37.

Tr. nr. 8200 tren automotor de persoane pleacă din Tekirghiol la ora 20.43 și sosește la ora 20.50.